

การศึกษาเรื่องการพัฒนาเยาวชนตามแนวพุทธวิธี: ศึกษาผลสัมฤทธิ์โครงการฝึกอบรมคุณธรรม ค่ายพุทธบุตร ของวัดปัญญาบันฑาราม ตำบลคลองนก อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์โครงการ ทั้งศึกษาผลของความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาการฝึกอบรม ที่มีต่อการประยุกต์ใช้หลักธรรมในชีวิตประจำวัน และการทำหน้าที่เป็นธรรมทายาทเผยแผ่ธรรมต่อผู้อื่น และศึกษาผลกระทบที่มีต่อแนวคิดของเยาวชนที่ผ่านโครงการฝึกอบรมคุณธรรม ค่ายพุทธบุตร วัดปัญญาบันฑาราม เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณ โดยการประเมินโครงการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่ผ่านโครงการฝึกอบรมคุณธรรม ค่ายพุทธบุตร วัดปัญญาบันฑาราม จำนวน 1548 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การใช้เทคนิคตารางไขว้ (Cross tabulation) การทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Univariate) โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD การสังเกตและการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ที่ผ่านโครงการฝึกอบรมคุณธรรม ค่ายพุทธบุตร ส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุระหว่าง 19-20 ปี มีผลการศึกษาเฉลี่ย 2.51-2.99 อาศัยอยู่กับบิดามารดา และเคยผ่านการฝึกอบรมมาจากที่อื่นก่อนที่จะเข้ามาฝึกอบรมที่วัดปัญญาบันฑาราม บิดามารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวรับจ้างทั่วไป ทั้งมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 20,000 บาท

ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาการฝึกอบรมในด้าน 5 ดีเพื่อสังคม พบว่า มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาด้านเพื่อนที่ดีของเพื่อน มากที่สุดถึงร้อยละ 66.4 รองลงมา อยู่ระดับปานกลาง ร้อยละ 71 เป็นด้านลูกที่ดีของพ่อแม่ ร้อยละ 39.1 เป็นด้านศาสนิกชนที่ดีของศาสนา ร้อยละ 53.5 เป็นด้านเยาวชนที่ดีของชาติ อยู่ระดับน้อยสุด ร้อยละ 53.2 เป็นด้านศิษย์ที่ดีของครูอาจารย์

การประยุกต์ใช้หลักธรรมในชีวิตประจำวัน พบว่า ด้านเยาวชนที่ดีของชาติ และด้านศาสนิกชนที่ดีของศาสนาที่แตกต่างกัน มีการผลต่อการประยุกต์ใช้หลักธรรมไปในชีวิตประจำวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ .05

การทำหน้าที่เป็นธรรมทายาทเผยแผ่ธรรมต่อผู้อื่น พบว่า ด้านเพื่อนที่ดีของเพื่อน ด้านเยาวชนที่ดีของชาติ และด้านศาสนิกชนที่ดีของศาสนาที่แตกต่างกัน มีการผลต่อการทำหน้าที่เป็นธรรมทายาทเผยแผ่ธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ .05

นักเรียนนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาและสถาบันการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลกระทบต่อการประยุกต์ใช้หลักธรรมในชีวิตประจำวันและการทำหน้าที่เป็นธรรมทายาทเผยแผ่ธรรมต่อผู้อื่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

The aim of this research; the evaluation of the achievement of the Buddhabuttra Camp's moral training programme, Wat Panyanantarama, Klonghok Sub District, Klongluang District, Patumthanee Province, is to evaluate knowledge outcome and understanding in the training content of the trainee towards the application of Dhamma practice in their daily life as well as to perform their duties as a Dhammadayada (as heir of the Dhamma) and to study the impact of the programme on the conceptual framework of the youth who had passed the programme. This was both a qualitative and quantitative research.

The data used in this research were collected from 1,548 youth who had attended the training programme. The instruments used in this research were questionnaires and statistic methods employed in this research are percentage, mean, S.D., and cross tabulation. Univariate and focus group were also used in hypothesis testing.

The research revealed that most of the respondents were females whose age are between 19 to 20 years and have characteristics as follow, they are currently studying in Matthayom 2 or grade 7 and have grade point average (GPA) ranging from 2.51 to 2.99; they dwell with their parents who are employees or run their own business. Moreover, most of the trainees' parents were graduated from primary school and have income less than 2,000 baht per month. Most of them have the opportunity to participate in other moral training camps before attending the training at Watpanyanantrama.

Research result revealed that understanding the five aspects of the training content are as follows; being a good fellow 66.40 percent, being a good child of their parents 71.00, being a good religious practitioner 39.10, and being a good student and being a good citizen are the same result 53.20 percent.

The research also indicated that the different of being a good religious practitioner and being a good citizen have an effect on employing the Dhamma conception to their lives having a significant level at .01 and .05

To be a Dhammadayada, this research explicated that the different of being a good citizen and being a religious practitioner have an effect on being a Dhammadayada having a significant level at .01 and .05

In summary, this research showed that the different of applying the application of Dhamma practice in daily life and being a good Dhammadayada are the result of the trainees' different educational levels and schools with a significant level at .01